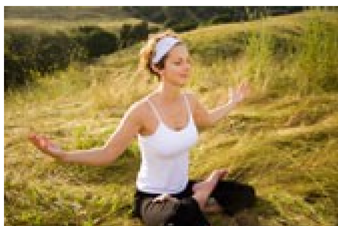
Aivanhov-Despre deschiderea simturilor interioare

Observaţi oamenii: ei au posibilitatea de a vedea totul, de a gusta şi atinge totul, de a cumpăra totul, şi totuşi le lipseşte ceva. De ce? Pentru că ei nu ştiu că, pentru a cunoaşte plenitudinea, a descoperi senzaţii de o putere şi bogăţie într-adevăr excepţionale, trebuie să înceapă prin a nu mai conta exclusiv pe cele cinci simţuri.
În India sau în Tibet, de exemplu, anumiţi yoghini locuiesc în găuri scobite în pământ. În această obscuritate, în linişte absolută, nu există nici un fel de hrană pentru cele cinci simţuri, pe care yoghinul reuşeşte să le amorţească prin meditaţie. Iar când simţurile se opresc din funcţiune, ele nu mai absorb energia psihică destinată centrilor subtili: atunci, aceştia se trezesc şi yoghinul începe să vadă, să audă şi să simtă, să atingă elementele fluidice din regiunile superioare. Iată deci scopul pentru care aceste fiinţe excepţionale încearcă, unii timp de ani de zile, să-şi suprime senzaţiile vizuale, auditive, olfactive, etc... oprind orice mişcare. Rămâne doar gândirea; în continuare, ei îşi opresc până şi gândirea, pentru a trăi în comunitate totală cu Divinitatea.
Dumnezeu a depus în sufletul uman posibilităţi pe

care o existenţă întoarsă prea mult spre exterior le împiedică a se trezi. De altfel, ce faceţi atunci când meditaţi? Închideţi ochii pentru a vă putea întoarce atenţia spre interior... Dar aş dori să aduc o precizare la acest subiect. Când meditaţi, nu rămâneţi prea mult timp cu ochii închişi; altfel, de vreme ce nu sunteţi încă yoghini hinduşi, riscaţi să adormiţi. Deschideţi din când în când ochii, fără a vă lăsa atenţia distrasă de ceea ce vă înconjoară, închideţi-i, apoi deschideţi-i din nou... Bineînţeles, pentru a medita se recomandă în general de a închide ochii, pentru că aceasta ajută la izolare şi concentrare. Dar dacă îi închidem prea mult timp, adormim...
Ce se petrece: deschizând ochii, ne trezim, iar închizându-i, ne pregătim să dormim. Este un proces înregistrat în creier de milioane de ani, iar natura, care este fidelă şi veridică, spune: “Aţi închis ochii? Înseamnă că doriţi să dormiţi. Foarte bine, vom aranja asta!” Şi iată-vă, scufundat într-o... “meditaţie” profundă! Dimpotrivă, când deschideţi ochii, este semnalul de trezire: totul se pune în mişcare, începe să funcţioneze, creierul, braţele, picioarele... Da, o mică mişcare, o nimica toată - deschiderea ochilor - declanşează o lume întreagă! Această problemă, a închiderii şi deschiderii ochilor, este foarte importantă. Vi se spune uneori: “Dar deschideţi ochii!” E un fel de a vorbi, pentru că ochii voştri sunt deschişi; atunci, despre care ochi este vorba? Ei bine, despre alţi ochi care sunt mai lucizi, care au o vedere mult mai profundă, mai spirituală. Ochii corpului vostru sunt deschişi, într-adevăr, dar mai aveţi şi alţi ochi, iar aceştia sunt închişi. Totuşi uneori,

observăm că ei există, şi că se pot deschide. Uneori, pentru a putea deschide aceşti ochi spirituali, care văd aspecte mai subtile ale realităţii, trebuie închişi ochii fizici. Alteori, dimpotrivă: închizând ochii fizici îi închidem pe cei spirituali şi deschizând ochii fizici îi deschidem pe cei spirituali. Vedeţi, sunt nuanţe foarte subtile. Încet-încet, veţi reuşi să distingeţi toate acestea şi să vă serviţi de ele în viaţa cotidiană. Occidentali au dus la perfecţiune viaţa celor cinci simţuri. Ei îşi imaginează că în acest fel vor cunoaşte totul... şi vor fi fericiţi. Ei cunosc destule lucruri, e adevărat, încearcă multe senzaţii, dar cele cinci simţuri devorează toată energia lor psihică şi nu le rămâne nimic pentru partea spirituală. În occident, oamenii trăiesc prea mult senzaţiile fizice şi nu mai au energie pentru a o concentra spre alte facultăţi, care se pot trezi. Prea multe senzaţii! “Trăim”... desigur că trăim; dar e o viaţă care care ascunde adevărata viaţă. Trebuie să înţelegeţi aceasta, şi să vă decideţi să eliminaţi multe senzaţii care împiedică o reală percepţie a lucrurilor.